

GUERRA IMPERIALISTA CONTRA IRAQUE

RAZÓNS PARA SEGUIR REXEITANDO A AGRESIÓN

Carlos Taibo*

Moitas son as razóns que obrigan a seguir rexeitando a agresión que EE.UU. ten desenvolvido contra o Iraque. Mencionaremos dez entre elas.

1. *Occidente non dubidou en apoiar, no decenio de 1980, ao Iraque de Saddam Hussein.* Este parecía daquela un saudábel baluarte para frear á revolución islámica iraníana. Naqueles anos EEUU e os seus aliados non dubidaron en colaborar nos programas de armas de destrución masiva iraquianas. Entón seica non preocupaba en absoluto que Bagdad gasease adolescentes iranianos ou resistentes kurdos.

2. *Desde 1991, a poboación civil iraquiana ten sido vítima principal das políticas occidentais.* Amais de padecer a represión do réxime, os iraquianos sufreron a crueldade e a irracionalidade dun embargo que se ten cobrado a vida de máis dun millón de persoas, na súa maioría cativos. As sancións non só non tiveron efecto ningún na conducta das autoridades iraquianas: acrecentaron a dependencia da poboación con respecto a estas.

3. *En 1998 ao Iraque non lle faltaban razóns para expulsar —ao cabo, e sen embargo, non o fixo— aos inspectores de armas da ONU.* Entre elas, e á parte do embargo, contábanse o bombardeamento permanente do país por parte das aviacións estadounidense e británica, o emprego dos inspectores para transmitiren información militar aos servicios de espionaxe norteamericano e israeliano e, en fin, as reiteradas declaracións dos voceiros do goberno de EEUU no sentido de que este último non erguería as sancións nin sequera no caso de

que o Iraque dese cumprida satisfacción das resolucións do Consello de Seguridade.

4. *Non se ten documentado ningún vínculo evidente do Iraque co terrorismo internacional.* Os propios voceiros, e os servicios de intelixencia, de EEUU e o Reino Unido recoñeceran a miúdo que non hai probas de tales vencellos. Isto a parte, o Iraque -un Estado laico- e o islamismo radicalizado mantiveran de sempre unha relación tensa.

5. *Non existen probas solventes da existencia, no Iraque, de armas de destrución masiva.* Dada a conducta das autoridades iraquianas -abertas desde o outono ás demandas dos inspectores da ONU-, ben sinxelo era que esas armas non existisen. Cómpre preguntarse, ademais, por que non se aplicaban a outros Estados -Israel- as rigorosas normas que se pretendían desenvolver no Iraque.

6. *A principios de 2003 o Iraque non era un perigo para ninguén.* Mesmo no caso de que dispuxese de armas de destrución masiva, o Iraque non configuraba -

**O PETRÓLEO BARATO ESTABA
DETRÁS, ABOFÉ, DA AGRESIVI-
DADE ESTADOUNIDENSE POIS
EXISTÍAN OUTROS CAMIÑOS
PARA RESOLVER OS PROBLE-
MAS: UNHA AMPLIACIÓN DA
MISIÓN DOS INSPECTORES DA
ONU TERÍA GARANTIDO DE
FORMA SOBRADA QUE AS TEN-
SIÓNS BÉLICAS E AS AMEA-
ZAS, NON REAPARECERÍAN CO
IRAQUE COMO EPICENTRO**

tanto máis unha vez reanudadas as operacións de inspección da ONU- ningunha ameaza. Un informe da CIA sinalaba meses atrás que as súas presuntas armas de destrución masiva só eran un perigo no caso de que algunha potencia foránea asumise unha política agresiva. Arabia Saudí e Turquía parecían temer máis os efectos dunha agresión norteamericana que os riscos derivados da presenza, no Iraque, de armas de destrución masiva. Ninguén sensato tomaba en serio a perspectiva de que Bagdad agredise a algún dos seus veciños.

7. *A agresión estadounidense contra o Iraque supuxo unha agresión, tamén, con-*

tra a Carta de Nacións Unidas. Non se podía verificar un ataque contra o Iraque se non mediaba unha resolución expresa do Consello de Seguridade. Para que o Consello autorizase tal agresión debía demostrarse que o atacante se encontraba ameazado, algo literalmente impensábel nas circunstancias que nos ocupan.

8. *Os obxetivos reais de EEUU no Iraque son moi distintos dos enunciados na retórica oficial.* Algúns teñen unha condición conxuntural: rematar a operación que o pai do actual presidente norteamericano deixou a metade de camiño en 1991, darlle azos á campaña internacional contra o terrorismo, silenciar escándalos financeiros ou obter os rendementos eleitorais que procedesen. Outros respondían a propósitos máis notábeis: reformular o mapa estratéxico do Oriente Próximo, con Israel como alicerce principal, e facerse co control dun país xeoeconomicamente moi interesante, o Iraque, en virtude dos inmensos xacigos de petróleo que atesoura. O petróleo barato estaba detrás, abofé, da agresividade estadounidense.

9. *Existían, con toda evidencia, outros camiños para resolver os problemas.* Malia a propaganda, había razóns sobradas para concluir que unha ampliación da misión dos inspectores da ONU tería garantido de forma sobrada que as tensións bélicas, e as ameazas, non reaparecerían co Iraque como epicentro. Isto a parte, en modo ningún pode esquecerse que a guerra estaba chamada a cobrarse -así foi- as vidas de decenas de miles de iraquianos inocentes.

10. *A política do goberno español ten sido, e é, extremadamente miserenta.* Explícase, se cadra, en virtude de catro datos: a acomplexada psicoloxía -e a megalomanía conseguinte- do presidente Aznar, a sintonía entre proxectos conservadores como os que inspiran aos gobernos de Washington e de Madrid, a preservación dunha inercia de submisión ao dictado norteamericano que data de 1982 e, en suma, o desexo de non ficar na marxe do reparto do botín que se albisca.

*Carlos Taibo é Profesor de Dereito Internacional na Universidade Autónoma de Madrid